

अबलंतु अबलस्यपालनान्महत्पुण्यमपालनाच्च महत्पामित्यर्थः ॥ १२ ॥ अंतु दुर्बलं संभजतेऽन्नादिमासेवते तद्वन्व्याः दातुं संबन्धिनः ॥ १३ ॥ अबलंतु महद्भूतमित्येतद्विष्टणोति दुर्बलस्येत्यादिना ॥ १४ ॥
 दुर्बलार्थं बलं सृष्टं धान्नामां धातरुच्यते ॥ अबलंतु महद्भूतं यस्मिन् सर्वप्रतिष्ठितं ॥ १२ ॥ यच्च भूतं संभजते ये च भूतास्तद्वन्व्याः ॥ अधर्मस्ते हिनृपतौ सर्वेशो चंति पा
 र्थिव ॥ १३ ॥ दुर्बलस्य च यच्च क्षुर्मुनेराशी विषस्य च ॥ अविषत्यतमं मन्ये मास्म दुर्बलमासदः ॥ १४ ॥ दुर्बलांस्तातबुध्येथानित्यमेवा विमानितान् ॥ मात्वां दुर्ब
 लचक्षूषि प्रदेहेयुः सर्वाधवं ॥ १५ ॥ नहि दुर्बलदग्धस्य कुले किंचित्परो हति ॥ आमलं निर्दहं त्येव मास्म दुर्बलमासदः ॥ १६ ॥ अबलं वै बलाच्छेयो यच्चातिबलवद्
 लं ॥ बलस्यावलदग्धस्य न किंचिदवशिष्यते ॥ १७ ॥ विमानितो हतः कुष्ठस्त्रातारं चैन्न विंदति ॥ अमानुषकस्तत्र दंडो हंति नराधिपं ॥ १८ ॥ मास्म तातरणे स्थि
 त्वाभुंजीथा दुर्बलं जनं ॥ मात्वां दुर्बलचक्षूषि दहं त्वग्निरिवाशयं ॥ १९ ॥ यानि मिथ्या भिशस्तानां पतंत्य श्रूणि रोदतां ॥ तानि पुत्रान्यशून्घ्नंति तेषां मिथ्या भिशं स
 नात् ॥ २० ॥ यदि नात्मनि पुत्रेषु न चेत्यौत्रेषु न मृषु ॥ न हि पापं कृतं कर्म सद्यः फलति गौरिव ॥ २१ ॥ यत्रावलवध्यमानस्त्रातारं नाधिगच्छति ॥ महान्दैवकृतस्तत्र
 दंडः पतति दारुणः ॥ २२ ॥ युक्ताय दाजानपदा भिक्षं ते ब्राह्मणा इव ॥ अभीक्ष्णं भिक्षुरूपेण राजानं घ्नंति तादृशाः ॥ २३ ॥ राज्ञो यदा जनपदे बहवो राजपूरुषाः ॥ अ
 नयेनोपवर्तते तद्राज्ञः किल्बिषं महत् ॥ २४ ॥ यदा युक्त्या नयेदर्थान्कामादर्थवशेन वा ॥ रूपणं याचमानानां तद्राज्ञो वै शसं महत् ॥ २५ ॥ महान्दक्षो जायते वर्धते
 च तं चैव भूतानि समाश्रयंति ॥ यदा दक्षश्छिद्यते दत्तदाश्रया अनिकेता भवंति ॥ २६ ॥ यदाराष्ट्रधर्ममग्र्यं चरंति संस्कारं वाराजगुणं ब्रुवाणाः ॥ तैरेवाधर्मश्च
 रितो धर्ममोहात्तूर्णजत्वात्सुकृतं दुष्कृतं च ॥ २७ ॥ यत्र पापाज्ञायमानाश्चरंति सतां कलिर्विदते तत्र राज्ञः ॥ यदाराजाशास्ति नरान् शिष्टांस्तदाराज्यं वर्धते भूमिप
 स्य ॥ २८ ॥ यश्चा मात्यान्मानयित्वा यथाहं न च युद्धे च नृपो नियुज्यात् ॥ विवर्धते तस्य राष्ट्रं नृपस्य भुंक्ते महीं चाप्यखिलां चिराय ॥ २९ ॥ यच्चापि सुकृतं कर्म वा
 चं चैव सुभाषितां ॥ समीक्ष्य पूजयन् राजा धर्मं प्राप्नोत्यनुत्तमं ॥ ३० ॥ संविभज्य यदा भुंक्ते नामात्या नवमन्यते ॥ निहंति बलिनं हंसराज्ञो धर्म उच्यते ॥ ३१ ॥

त्रायते हियदा सर्ववाचा कायेन कर्मणा ॥ पुत्रस्यापि न मृष्येच्च सराज्ञो धर्म उच्यते ॥ ३२ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ रणे स्थित्वा प्रतिपक्षी भूय भुंजीथाः करादानेन ॥ १९ ॥ २० ॥ यदि आत्मनि फलं पापं फलति तर्हि पुत्रादिषु फलति न तु सद्यः फलतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥
 नयेत् अपहरेत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ महानिति दृष्टान्तमुक्त्वा दार्ष्टीतिकमाह येदिति यदा धर्मं चरति तदाराजा वर्धते इति भावः दुष्कृतं चापयातीत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥